

O županu, pastirju in ovcah

Je bil v Butalah župan in je imel pastirja in je gnal pastir županove ovce na pašo. Devetnajst jih je gnal na pašo, osemnajst jih je prignal zopet domov.

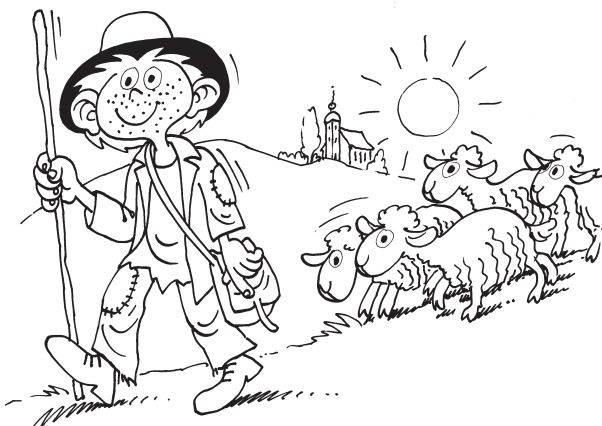
Ga vpraša župan: »Ena manjka, kam si jo dal?«

Odgovori pastir: »Saj so vse.«

Jih župan prešteje še en pot: »Osemnajst jih je!«

Pastir: »Nak, devetnajst!«

Reče župan: »Ali si tako zabiti, da ne ločiš števila, ali si tako trmast! Daj, stopi po občinske može, naj pridejo. Šestnajst jih je in še policaja pokliči, jih bo sedemnajst; midva sva dva, nas bo vseh skupaj devetnajst. Pa bomo

zgrabili vsak svojo žival, in če bo vsakemu svoja v rokah in ne bo nobeden brez ovce, jih je devetnajst, drugače jih ni.«

Tako se je zgodilo. Prišli so občinski možje, šestnajst jih je bilo, in prišel je tudi policaj in jih je bilo z županom in pastirjem vseh skupaj devetnajst. Pa je dal župan znamenje: »Zdajle!« in je vsak hitel in zgrabil najbližjo ovco in so bili možje zanesljivi in pošteni, nikdo ni zgrabil dveh. Pa se je pokazalo, vsak je imel v rokah eno ovco, le policaj je ostal brez.

»No, ali vidiš, trma trma-sta,« pravi župan pastirju, »policaj je brez ovce, osemnajst jih je!«

Pa se je zakregal pastir: »Kaj me briga policaj! Devetnajst jih je! Policaj je šema, zakaj ni zgrabil ovce prej in v pravem času, dokler jih je še kaj bilo!«